

Pang-internasyonal na Pag-aaral ng Bibliya

Aralin para sa Hunyo 21

Jonathan at David - Matapat na Mga Kaibigan

Pangunahing Talata: "At sinabi ni Jonathan kay David, Yumakap ka sa kapayapaan, sapagkat nanumpa tayong dalawa sa pangalan ng Panginoon, na sinasabi, Ang Panginoon ang magsilbing patnugot sa pagitan ko at mo, at sa pagitan ng aking supling at ng supling mo magpakailanman. At siya'y bumangon at umalis; at si Jonathan nama'y pumasok sa lunsod."

1 Samuel 20:42

***Piniling mga Kasulatan:
1 Samuel 18:1-9; 19:1-7; 20:1-42***

Matapos pamunuan ng mga hukom sa loob ng ilang siglo, hinangad ng Israel na magkaroon ng hari upang maging katulad ng lahat ng ibang bansa sa paligid nila. Sinabi ng Diyos kay Moises na darating ang araw na ito at inilatag ang mga kinakailangan para sa ganitong hari. (Deuteronomio 17:14-20). Si Samuel ay isang mahalagang tauhan sa pagtatatag ng kaharian sa ilalim ni Saul. Si Samuel din ang nagbigay-alam kay Saul na kakunin ang kaniyang kaharian dahil sa pagsuway sa Diyos, at papalitan siya ng isang taong ayon sa puso ng Diyos. (1 Samuel 13:13,14). Si Samuel din ang nagpahid ng langis kay David, nang inutusan siya ng Diyos, "Tumindig ka, pahiran mo siya ng langis: sapagkat ito ang siya." 1 Samuel 16:12,13

Bilang bunga ng pagbuhos ng langis na ito, sumapit nang buong lakas sa si David ang espiritu ng Panginoon, habang sabay na lumalayo ito kay Saul. Nang mapansin ng mga lingkod ang malungkot na kalagayan ng hari, pinatawag nila si David upang tumugtog ng kanyang lira at maghatid ng ginhawa sa pamamagitan ng musika sa naghihirap na pinuno. Pinahalagahan ni Saul ang paglilingkod ni David at ginawa siyang tagapagdala ng kanyang baluti. 1 Samuel 16:14-23

Isang makabuluhang bunga ng mga pangyayaring ito ay ang reaksyon ng anak ni Saul, si Jonathan, sa dakilang paglilingkod na ibinibigay ni David sa kanyang ama at sa bansang Israel. "Nakalakip ang kaluluwa ni Jonathan sa kaluluwa ni David, at minahal siya ni Jonathan na parang sariling kaluluwa niya. ... Pagkatapos ay nagkasundo sina Jonathan at David, sapagkat minahal siya ni Jonathan na parang sariling kaluluwa niya." (1 Samuel 18:1,3). Kaya't nakikita natin ang pagbuo ng isang pagkakaibigan na nakabatay sa magkatuwang na pagmamahal sa paglilingkod sa Diyos, na makikita rin sa mga salita ng ating Pangunahing Talata.

Ang pagkakaibigang ito ay malapit nang masubok. Matapos talunin ni David ang hukbong Filisteo, ipinahayag ng mga tao, "Pinatay ni Saul ang libu-libo, at ni David ang sampu-sampung libo." (1 Samuel 18:7) Nagalit si Saul at nagbalak na sirain si David. Gayunpaman, habang nagwawagi si David sa sunud-sunod na labanan laban sa mga kaaway ng Israel, nagpasya si Saul na gumamit ng mas tuwirang paraan upang alisin siya. Inutusan niya ang kanyang anak na si Jonathan at ang kanyang mga lingkod na patayin si David. 1 Samuel 19:1

Minahal ni Jonathan ang kanyang ama, at bilang panganay sa apat na anak na lalaki, siya ang inaasahang susunod na hari ng Israel. Gayunpaman, ang kanyang pinakamataas na katapatan ay sa Diyos ng Israel. Ayon sa 1 Samuel 19:4, sinabi ni Jonathan kay Saul na nagkakasala siya ng malaking kasalanan sa pagbabalak na pumatay sa isang taong nagbigay ng napakahalagang serbisyo sa kanyang bansa, at ang katapatan nito ay palagiang matatag at tapat. Nagkaroon ng positibong epekto ang mga salita ni Jonathan sa pabigla-biglang pag-iisip ng kanyang ama. Nangako si Saul sa pamamagitan ng isang sumpa na isusuko niya ang kanyang mapanghamak na layunin. (1 Samuel 19:6,7). Sa gayon, sa pamamagitan ng pakikialam ni Jonathan, nagkaroon ng pansamantalang pagkakasundo, at bumalik si David sa paglilingkod sa hari at sa bayan ng Israel.

Sa mga karanasang nabanggit, matutuhan natin ang napakahalagang aral sa pagtatatag ng pundasyon ng pag-ibig para sa ating mga kapatid. "Walang sinumang may higit na pag-ibig kaysa kaniyang ipagkaloob ang kaniyang buhay dahil sa kaniyang mga kaibigan." Juan 15:13